

Baltus ambigunt no est aliqd cui frat ordi saluand ut hoc in loco aliquando frat solud non
fanti pua in qua pcedeb pafu solunt
quidm hoc in loco significat locu exatationis

Bahily

tanta vtriusqz vite differentia est.

Primum poetis oratorib⁹. alijsqz scriptoris
bus probatis. Deinde vero sacre discipline. qad
eterna vit a ducit. opera danda esse.

D hac porro vitam sacri ducit sermoes p occulta nos erudietes.

Don ee tn pfundu illoz sensum. p etatem nobis pcipe posse no li
cet. in alijs no oino diuersis. qsi in ymbus quibusda speculisqz. oculos
metis exer ce debem⁹. eos imitates q ad certame se pparat. qui z saltu et
motu manu in ludo exercitati. callidius deinceps in certame descendit.
et nobis pfecto certame quoddam incumbere putandu est. z quidem oim
certaminu maximu. cui gra cuncta tentada sunt. z totis virib⁹ incum
bedum ad huilice rei pparatione. z poetis z oratorib⁹ z scriptorib⁹ cete
ris. oib⁹ deniqz homib⁹ inherendum. vnde nobis ad ingeny exercitatio
nem aliq sit asseura vrilitas Velut igit ij qui tingit quom pmo qbus
dam modis id qd colore receptuz sit ppararut. tadem postea florem sup
inducit. siue purpureu. siue queuis alium. Eodem nos itidem modo (si
vt indelibilis sit apud nos pbitatis sinia cupim⁹) quom ys ext fanteis di
sciplinis fuerim⁹ imbuti. tum lacris z occultis opera dabim⁹. z qsi solē
in aq prius vide assuacti. ad ipsam luce dirigem⁹ intuitu.

Qua in re conueniant differantqz Theologia
et extraneqz discipline?

In qua igit uenientia vtriusqz sit. putilis nobis erit tal cognitio.
si at nulla sit. ea tn adiuuice coferre. z in q differat internoscē. no
pax nobis fruct⁹ pbebit ad potioris vite cofirmatione. Sz qua silitus
die vrenur ad hac rem ostendā: Nepe vt plate ppa rtus e fructu po
duce. afferut tn aliquē ornatu z frōdes ipse circa ramos diffuse. Ita ple
cto z aie quidam papius fruct⁹ est veritas. no inamenu tn est hac extra
nea circūdari sapia. q tanqz frōdes qda. z fructui regimē pbeat. z specie
intuetib⁹ letiozem ostēdat. Hoc fecisse aut moysen illu summa pruden
tia virum. cui⁹ apud oēs gētes maximu est insapiētia nome. qui no pri
us ad dei cōtemplatione accessit. qz in egyptioz disciplinis metem exer
cuisset. Hec eadem ferut de Daniele sapiēti. q cum apd babilonios chal
deoz sapiam imbibisset. postea rex diuinaz attigisse doctrinā fert

Quo pacto accipiēde sint extraneqz discipli
ne: et primo de legēdis poetis.

Ed iam satis abūde demōstratū est. no inutilem esse mentib⁹ nos
tris hanc extraneam scientiam. Tunc vero quo pacto illa nobis
accipiēda sit. dicēdum videt. Primo igit vt a poetis incipiā. cū illi va

*Quibus rēstantib⁹ ppositū est
textū pta dēmonem mōdo
et rōm ppositū nō eū rōro
nabūz vt in qut aplū msi qui
legitime rēstant*

Si qua igit

*quā legendū putant
vtrūqz eo q sup plūzato
mūzco dēmo est cōp
cū et sacra dēpōlūm*

*In dēre rēmonib⁹
dēpōlūm rēgēma p
in hū modū scriptū est
Sed eō rōro legēdis
q moysē et danielē ad
sacra egyptioz et
chaldæoz cōditi
fuerūt legēdis etiam
q p pōp dñi filijs q
hēl rē egyptioz
egyptioz argēto et
auro moralitēz in scri
cū vt sūm aūm fōm
tū sūm argēto et lo
quēti apud poetā
mūzcoz. mōz
salutifere cōditiōz*

*Veritas In leuico etia pmitat melle. Dulcedine humane eloquētie dno mōz mōz auf
magi quoqz tēa mōz mōz dno ob tūc rēz q quib⁹ no mēdi tēz p tēz p hōlophie volut
mōz mōz dēmoz in q pōpōtione p saltey rēfūdoz rēstat q cū p p dōz eloquētie rētho
mōz dēb mōz pōtē dēpōlūm lōpōtōz q q lēz pōzētāz dēre p rōm dēatōnib⁹ a dūm
mōz scriptūz rē sūm pōtē q o rōdū*

Demofte multa scribit fabro libro deo septo Dm̄q̄ ambrosio in sermone de curia
t̄p̄te sit aut sc̄ali ferus fabule v̄lsem illud. qui deo mo marimb r̄tatib̄ acorib̄
ad patriam p̄uenireno poterat cum loquendam r̄fuf̄ illud namq̄ d̄tiliffet in quo
f̄renarū d̄ila r̄antib̄ r̄ndib̄ r̄aritate r̄sonabat et aduēdēt̄e f̄e blanda mo
dulacione m̄d̄e bat ut nō tam p̄p̄t̄ r̄id̄ voluptatib̄ r̄aperent quā naufragiū
salutib̄m r̄r̄r̄r̄ talib̄ em̄ erat illi

Liber

oblectatio r̄antilem̄ v̄
quifq̄ audiffet v̄o r̄
sonitū quafi quāda
r̄p̄t̄y ell̄ r̄ b̄r̄ nō id
tenderet ad eū quā
volēbat p̄p̄t̄ r̄d̄ p̄p̄
ret ad op̄itū quod
volēbat r̄p̄t̄ r̄d̄ v̄
ff̄es m̄d̄iffet q̄o d̄id̄
te naufragiū et f̄ia
ūtatib̄ r̄ll̄y v̄ll̄y
d̄cl̄m̄are p̄r̄ualid̄
d̄r̄r̄z m̄p̄t̄a r̄r̄z
oūtib̄y f̄onozū f̄er̄p̄
ad r̄b̄ozē naufragi
religaffe q̄ et illi r̄
r̄er̄ant p̄r̄t̄ofa and̄y
et f̄e d̄ p̄r̄p̄ulo naufragi
r̄r̄fuf̄ aūf̄er̄et q̄et ad̄
f̄iḡ q̄ab̄z aūf̄ q̄ant̄ fab̄
ad h̄om̄er̄z d̄no d̄
odiff̄e

forza d̄ qui d̄f̄r̄m̄f̄
d̄r̄f̄ et r̄d̄r̄nd̄f̄ q̄ant̄
ad r̄f̄id̄ moiet̄
Marq̄. f̄. r̄. p̄. d̄nati
za d̄ozū f̄r̄ f̄r̄bit
v̄er̄ em̄ m̄lto ab f̄ud̄io
za f̄r̄ ca q̄ p̄r̄t̄azū
v̄oab̄y f̄r̄a q̄d̄ f̄uam̄
t̄ant̄ nō oūz̄t̄. quif̄
v̄r̄a f̄l̄d̄m̄at̄of̄et lib̄d̄m̄
m̄d̄p̄cū d̄oz̄ f̄er̄r̄z
v̄t̄ cor̄d̄ bella. p̄ūḡf̄
p̄r̄bia. v̄luz̄a. v̄d̄
r̄om̄ḡ od̄ia p̄r̄t̄ica
d̄iff̄id̄o. d̄f̄ord̄r̄f̄
ort̄ḡ. d̄r̄t̄y q̄ūz̄cl̄af̄
ad̄a. ad h̄um̄ano ḡn̄ere r̄oab̄it̄y m̄o r̄alib̄ q̄
Orator d̄v̄z d̄ong d̄r̄nd̄i p̄cut̄y v̄t̄ ar̄q̄o d̄f̄m̄it̄
v̄om̄ f̄ep̄e ad d̄d̄ r̄euf̄und̄ia f̄e quif̄ et r̄f̄oz̄ v̄d̄
ff̄l̄m̄ino f̄r̄at̄ v̄t̄ f̄il̄m̄it̄ of̄ m̄lto oratorib̄ d̄m̄t̄
v̄oab̄y f̄lor̄f̄r̄f̄ v̄t̄ ap̄e d̄ f̄al̄tib̄ oū d̄ lib̄at̄
B̄ont̄f̄ d̄m̄t̄ p̄r̄e d̄ḡl̄y p̄r̄uif̄ r̄ūb̄eb̄ p̄r̄d̄eb̄t̄
d̄oz̄ad̄ p̄r̄oic̄ad̄ cap̄e d̄ ad f̄l̄d̄ d̄r̄ḡere f̄up̄d̄ a
f̄ua d̄r̄ḡū d̄ aut̄ m̄ūm̄iff̄ r̄egul̄ar̄f̄ illo f̄um̄it̄y
quo r̄m̄e r̄a p̄r̄m̄it̄y r̄e q̄ual̄ fab̄r̄

rij multiformesq̄ sunt. nō oib̄ q̄ ab ipsis dicunt adhibēda ē mens. s̄ cū
excellētum viroz dicta aut sc̄a cōmemorāt. tūc tota mēte moueri atq̄
inflāmari debem̄. maximeq̄ conari vt tales ipsi sim̄. quales illi fuere.
quū r̄o in improboz hoim̄ mētionem incidūt. fugiēda ē illoz imitatio.
aureq̄ claudēdē. nō sc̄e atq̄ ipsi ferūt Ulyssē ad sirenū cant̄. p̄raue
em̄ cōfabulatiōes via q̄d̄a sunt ad facinora. Quāobrem omni diligētia
curādum ē. ne inē illam̄ quam plerūq̄ sermōes h̄nt festiuitatē. latēter
admittam̄ aliq̄d mali vt hī q̄ venena melle p̄mixta absorbent Nō igit̄
laudabim̄ poetas. neq̄ cum iurgia r̄ferūt. neq̄ cum scurras. aut amā
tes. aut ebrios. aut dicaces imitant̄. neq̄ cum diuite mēsa cātūq̄ disso
luto foelicitatē definiūt. mūne vero quom̄ de d̄ijs aliq̄d dicūt. r̄ maxime
quom̄ de ill̄ ita narrāt. q̄si plures sint atq̄ discordes. Nam apud eos. et
frater in frēm cōiurat. r̄ parētēs filijs. r̄ filij parētib̄ inferūt bella. r̄oz
fo adulteria atq̄ amores r̄ sc̄d̄ctos cōcubit̄ r̄ eos maxie summi ac p̄n
cipis oim̄ (vt illi asserūt) Iouis. q̄ ne de pecudib̄ quidem sine rubore q̄s
dicēt. ijs relinquem̄ qui in scena r̄sant̄. Hec eadem dicēda sunt r̄ ceteris
scriptozib̄. r̄ tūc maxime quom̄ ad voluptatē loquūtur.

Quomodo legendi sunt oratores.

Ed nec oratorū artē in mētiēdo imitabimur. neq̄ em̄ in indi
neq̄ v̄qua alibi. mētri nos decet. q̄ rectum ac v̄z iter vite elegi
m̄. quib̄ inter dicta sunt mēdacia legis p̄cepto. S̄z tūc maxime orato
res amplectemur. quom̄ aut f̄tutē extollit. aut vitia effulminat Ut em̄
q̄ r̄ozib̄ ceteri quidē nihil sumūt p̄ter odorē atq̄ colorē. apes f̄o r̄ mel
la inde sc̄iūt exercepe. ita q̄ nō solum r̄boz festiuitatē sequūtur. fructū ali
quam p̄cipe p̄nt. S̄z qm̄ in apum mētionē incidim̄. p̄f̄q̄mur h̄ac f̄l̄
tudine. Ille em̄ nec oēs parit flores adēt. nec hī q̄s adēt eos totos abfu
mūt. s̄ eo solo ablato. q̄d̄ op̄i suo aptum sit reliquū omne valē sinūt. Et
nos q̄z (si sapim̄) quom̄ id exceperim̄ q̄d̄ veritati amicū cōsentaneūq̄
sit. cetera oia trāsgrediemur. Et velut i rolis legēdis sentes vitam̄. ita
quātū vtilit̄ scriptū est accipiētēs. reliq̄ que nocē p̄nt declinabim̄ P̄r̄m̄
cipio igit̄ disciplinaz quālibet cōsiderare oportet. r̄ ad finē dirigē. lapi
des ad filiū donico puerbio redigētēs

Qua de causa poete sint historiciq̄ legēdi.

Quoniam ad h̄ac nr̄am vitā p̄ f̄tutē ascēdit̄. f̄tus aut̄ ipse mul
tū a poet̄. multū ab historicis. multo etiā magis a philosophis laudat̄
eoz r̄bis maxie ē iherēdū. neq̄ cī paz v̄lilitat̄ h̄z p̄suetudo q̄d̄a r̄ailia
ritas f̄tutū mētib̄ iuuenū animisq̄ i f̄usa. quū maxie iherē soleat̄ r̄ pene
intētibilia eē. q̄ in tenera etate discunt̄. p̄p̄t̄ aioz mollicie p̄f̄ate in f̄ta.

Indy Imp̄a sub d̄ila m̄ll̄e r̄em̄na d̄at̄it̄ D̄m̄ḡ f̄c̄
rom̄ḡ p̄r̄ca nō d̄ont̄z n̄si m̄ll̄e r̄r̄d̄ d̄ta et v̄ro nō v̄z p̄f̄
sub f̄r̄e v̄mb̄ r̄ḡ v̄r̄tū

Idem quod prodrey scripsit de q̄ceculi Dillig italy poeta p̄udicy tradidit de sup̄rom
Camecuty valla dicit cōtra q̄o ad latum sed d̄andū cōtrao vel cōtra
p̄q̄m̄ran d̄lād quādā cōp̄lā r̄. nō oratōm̄ philosophem̄iū b̄ap̄t̄a m̄d̄ t̄um̄g d̄eb̄it̄ loq̄i
loq̄i am̄im̄m̄ virtutib̄ v̄t̄i h̄or̄ s̄omp̄s̄m̄b̄ op̄a. Iſ̄ v̄ce s̄ap̄it̄ r̄es̄p̄t̄ h̄om̄er̄ū est quum̄ et
p̄ l̄it̄ar̄t̄h̄ s̄c̄r̄at̄ Iſ̄t̄ s̄ap̄it̄ solū r̄el̄iq̄i

Liber

Variū ego odi hōm̄
ignāntiā op̄ia et
philosophā sentētia
sensib̄ est nō p̄robo
hōm̄m̄s̄ q̄m̄ loq̄ū h̄m̄
et d̄isp̄m̄ant̄ ut̄ phi
losof̄i s̄ d̄ r̄om̄m̄ in
voluptatib̄ m̄o d̄o
philosoph̄i n̄q̄l̄ s̄en
p̄sse m̄d̄ h̄m̄ḡ n̄q̄ d̄o
h̄erant̄ d̄ic̄bat̄ quā
quod hōm̄s̄ ignāntiā
d̄ p̄ d̄es̄ op̄at̄ h̄ar̄b̄a
et p̄allio m̄or̄s̄ et om̄
l̄im̄m̄ta philosoph̄i
d̄ l̄inḡuā v̄r̄bo d̄ ar̄
b̄ q̄uic̄t̄e r̄es̄ et v̄r̄it̄a
f̄ar̄d̄iss̄im̄i am̄f̄ar̄c̄
d̄ic̄t̄ m̄b̄ s̄p̄ r̄it̄y s̄
m̄adent̄

Sat̄o

quic̄m̄ m̄ll̄a qū
f̄end̄ d̄isp̄ d̄et̄ op̄t̄
s̄ aut̄ s̄ d̄isp̄ d̄et̄
s̄ al̄iud̄ h̄ab̄et̄ in
p̄oet̄o r̄el̄at̄ d̄ al̄iud̄
in ore qūq̄ al̄t̄e
loq̄ū al̄t̄e v̄m̄t̄
L̄uap̄id̄s̄ tr̄aḡo p̄
d̄ta d̄p̄id̄ ḡuēb̄ ap̄
c̄ūq̄ d̄em̄ in p̄h̄ōn̄s̄
c̄l̄ḡed̄r̄s̄ qū q̄uā
m̄iat̄ s̄ p̄ato d̄no
d̄ar̄m̄d̄ f̄r̄op̄t̄ū f̄a
t̄i p̄ol̄ym̄i p̄oet̄ ad
p̄t̄ s̄e m̄r̄as̄s̄ l̄inḡuā
nō m̄t̄e h̄m̄d̄ m̄o d̄
v̄r̄am̄ l̄inḡuā am̄t̄
m̄m̄z̄at̄ōm̄ ḡe r̄o
L̄uē d̄et̄ m̄ḡar̄ē s̄i
p̄h̄ō s̄op̄h̄y s̄or̄at̄a
m̄f̄iḡant̄ ḡeom̄er̄ia
f̄ut̄ r̄m̄ḡ h̄b̄a ad h̄m̄
q̄t̄ant̄

viceri enim alteram acerrimissime ornatam. fluentē delitijs. et omnium
voluptatum examen post se trahētē. Nec itaq̄ omnia ostentantem et
multo etiam plura pollicetē secum trahere Herculem tentantē. Al
teram vero asperam et durā seuereq̄ inuētē talia econtra dixisse. Pol
liceri se nec voluptatem aliquam. nec quietem. sed labores. pericula. sus
toreq̄ infinitos terra mariq̄ tolerandos. premium autem illorum fore
(vt ille aiebat) deum fieri. et hāc demū Herculem secutū fuisse.

Qua de causa et quo pacto philosophos legere debeamus.

Tere omnes qui modo aliquid in philosophia scripserē. vt quib̄
maxime potuit. virtutem laudarūt quib̄ sane credendum ē.
conādumq̄ vt in vita nostra id ostendam. Nam quisquis ea. quē alij
verbis dimitat philosophatur. reb̄ ipsis affirmat. is vere sapit. ceter
ri velut vmbre volitat. Nec secus ea res se habet. quam si pictor egregi
am viri formam imitatus sit. hic autem reuera talis existat. qualem ille
in tabula expresserit. Qui enim virtutem in ceterū hominum laudat. am
plissimiq̄ verbis extollunt. ipsi vero et libidinem temperatē. et questū
iusticię anteponūt. hi mea sentētia nihil differunt ab histrionibus. qui
cum poemata in scena agūt sepe vt reges vel vt potētes proteūt. quum
neq̄ reges sint. neq̄ potētes. neq̄ omnino forsitan liberi. Atqui musi
cus quidem. si id vilo modo vitare potest. nunq̄ patitur lirām sibi disso
nare. neq̄ chori p̄nceps in cōcinnū sibi chorū habere. Ipse vero qui
piam secum discedit. neq̄ vitam cōsentaneam verbis prestabit. Sed
Eurypide auctore. linguam quidem iurasse dicet. mētē vero iniurata
māsisse. et bonum videri. quā esse magis cupiet. Et hic est vltimū iniurie
f̄m̄m̄. si q̄d̄ credē oport̄. Platōi. bonū videri quū nō sis (gligēdos ēē

Propt̄ exēpla clarorū viroz. q̄a poēt̄ historiciq̄ referūt ipos nō ne
Aigitur quē de virtute scripta sunt. ita vt dictum est accipiēda
censeo. Quom̄ autem p̄clara facta maiorū. aut memorię suc
cessione. aut poetarū vel historicozū libris vsq̄ ad nostram etatem cō
seruata sunt. nechui quidem generis vtilitatem negligem. vt ecce Per
icles atheniensis. quom̄ cum quidam ex fori hominib̄ probris lacesse
ret. nihil est irritat. neq̄ animo cōmotus. sed per vniuersum diem per
seueratum est. cum ille nullo maledicto abstineret. hic vero tanq̄ ea res
nihil ad se ptinēt. cōtemneret. Vespere autem iam facto et tenebris eoz
tis quom̄ iur̄gator ille vir eo tempore abire veller. Pericles famulo cū
lume accito p̄secut̄ est ipm̄. vt sibi quā lōga esset ad phiam exercitatio.
Itē quum̄ q̄dā irat̄ Euclidi megaresi necē minaret. idq̄ se facturū iura
mētō firmaret. Euclides cōtra iurauit. se p̄fecto illū placaturū. effecturū

Handwritten marginal notes in a smaller script, including phrases like "Hic est vltimū iniurie f̄m̄m̄", "Ceteri velut vmbre volitat", and "Nec secus ea res se habet".

lupen coloma a claudio cesare de dicitur in ijs anafera memg ad anafes mo
id existimabat rustodiri vicio a pinguis diatone
In Lydia dicitur a flumij anafes pugnans aenaf. Poling monis hysc tuncly cor
florissimij dicitur p astolus quid amato fluore datus alit' rhyssidhoam vorat

Liber Basilij

De cōtemptu corpis. quē psequit' pcept' diuitiar'
Uod si corpus cōtemnere assuefacti essem'. parū cetera hui' vite
admiraremur. quid opus esset diuitijs. si voluptates corpis asse-
naremur. equidem nō video nisi forte quem iuuaret (vt in fabulis de dra-
comib' fertur) recōditos thesauros vigilādo custodire Qui autē ad hęc
cōtemnēda ingenue erudit' esset. plurimū ab omni facinore z vto z ope
abhorrēt. z quicquid vltra sufficiēciam foret. siue id lydia gleba esset. siue
fozmicaz auriferaz op'. tanto magis despiceret. quāto min' indigeret
Sufficiētia autem nō ipsa libidie voluptatum. sz nature necessitate dif-
finiēda est. nam qui excedūt necessitatis terminos. filēs sunt ijs qui p̄cipi-
tes deserunt nihil stabile inueniētes. vbi possunt cōsistere. nullum termi-
num p̄cipitatiōis habētes. sed quāto plura amplectunt' tātidem aut eti-
am pluris indigēt ad voluptates implēdas diuitiarum em' (vt ait So-
lon) null' est termin'. Verum ad eam rem Theognide m̄grō vtendum
est. q' ita inq't. Neqz diuitias cupio. neqz voto p̄cor. sz mihi cōtingat ex
paruo vitam agē omni carētem molestia. Porro nō sine beniuolētia q̄-
dam mihi in mētē venit dictum Diogenis humana oīa simul cōtem-
nētis. qui magno rege ditiozem se p̄dicabat. qz videt' paucoz indigeret
At nobis nisi Pythie Misij adsint talenta. z infinita soli iugera. z nu-
merosa armentoz examina. nihil sat erit. Dporet autē (vt ego quidem
arbitroz) nec absentes diuitias oprare. nec p̄ntib' glari. nisi quātū scias
vti Sapiēter em' Socrates. q' quū videt' hoīez diuitijs affluētē. eaqz de
cā fastidio qdā gloriabūdū vadē. nō pus inq't te admiratoz qz notū mihi
fuerit q' pacto scias vti fortunis tuis. An hō Phidias Polydet' qz si
auro aut ebore gloriati eēt. ex qb' alt' ilienfib' Jonē. alt' iunonē effinxit
arguis. ridiculi haberent'. aliena bō sibi glie fore putātes. ppriā hō artē
q' illud auz p̄ciosi' factū est. silētio p̄tereūtes Nos at hūanā vtutē nō sa-
tis decoris ipsa p se hēz arbitratēs. minori rephēsiōe dig's eē putabim'.

Adulationē ostētationēqz fugiendā esse

Diuitias qdē p̄tenem' z voluptates despiciem'. vtz blādicias
et adulationē sectabimur. z archilochē vulpis calliditate multi-
plicitateqz gaudebim' At nihil ē qd' eque fugē debeat sapiēs. qm ad ostē-
tationē viuē. z populares auras seq. Dporet at verā roēm vsqz adeo du-
cem viuēdi habere. vt etiam si omnes homies reclamēt. nihil mutetur
eorum quē recte iustituerat. etiam si infamiam vel pericula subire pro re-
cte factis necesse sit. Nā qui aliter iustituit' est. is nihil differre videt' ab
egyptio sophista. qui z arbor fiebat z aqua z fera et quicquid liberet. Si

Pythia vtz hysc quā
habuim' dicit
p̄hūgia r̄gūm
posset autem duo
milia talentoz
argenti amittē
ro quadragētib'
tentena milia
hūmū daroz
septem millibz
ning que illi a sepe
ad sup̄mētū suū
aducto sul' hysc
quid et oīz r̄gūm
trāpū magnificē
imo gopitio am p̄t
spopondit' se p̄cānia
et in bello sup̄pedita
hūmū obquā p̄p̄s
sepe est qui ad
res fab' dicit' gōmū
quē nā est pythia
et quid p̄ p̄dēt
hō hō p̄ dicit' r̄t'
ille r̄gūm inquit' hō
ille est qui da r̄m
p̄tationē hūmū am r̄ca
p̄latano at vtz de
uocant quē nū oīd
hōmū dicit' p̄dēt
et scādū te auto z
est gero dicit' hō lib ro

h' p̄tationē
missa ē. p̄uocia hō
spont' vel p̄ r̄z
h' r̄rā o r̄z hō
a tuballē soliet
vsqz ad cū p̄ntū que
hō hō r̄t' r̄t'
bulgaria p̄mū
scabit pythia fuisse
hūmū at
hūmū esse r̄p̄nsū
hūmū z putat' m̄sro dicit
hūmū bonis p̄sro bea
hūmū hūmū gēro
hūmū hūmū hūmū
hūmū hūmū hūmū

lupen coloma a claudio cesare de dicitur in ijs anafera memg ad anafes mo
id existimabat rustodiri vicio a pinguis diatone
In Lydia dicitur a flumij anafes pugnans aenaf. Poling monis hysc tuncly cor
florissimij dicitur p astolus quid amato fluore datus alit' rhyssidhoam vorat
plumy libro vnde no naturalis
h' p̄tationē
missa ē. p̄uocia hō
spont' vel p̄ r̄z
h' r̄rā o r̄z hō
a tuballē soliet
vsqz ad cū p̄ntū que
hō hō r̄t' r̄t'
bulgaria p̄mū
scabit pythia fuisse
hūmū at
hūmū esse r̄p̄nsū
hūmū z putat' m̄sro dicit
hūmū bonis p̄sro bea
hūmū hūmū gēro
hūmū hūmū hūmū
hūmū hūmū hūmū

Dua sunt genera morborum primum est eorum quae parua & alitudine angustatur et ipse
proficiscitur ad medicos secundum est eorum quae grauiore morbo premittitur et ad sem-
dros porant tertia eorum quae melancholia insanabiliter laborat et per amara & uementis-
sima medicos non recipit

Basilij

Conclusio.

Bo igitur quae optima esse rebar. partim nunc uos admonui. par-
tim omni uite tempore aduonebo. Uos autem (quom tria sunt
morborum genera) utinam ne uos ei similes prestetis. quod insanabile
est. ne uita mente egrotetis. ut plerique solent corpore egrotare. Nam ij
qui parua ualitudine angustur. ipsi proficiscuntur ad medicos. Qui uero
grauiori morbo premittitur. ad se curantes accerunt. At ij qui in atram
bilem insanabiliter transuerti sunt. ne uenientes quidem medicos reci-
piunt. Quod uos non patiamini. nunc recta consilia aspernantes;

Ata hie gero
uocabulo dicit
melancholia

**Magnus Basilij de poetarum orato-
rum historicoꝝq; ac philosophorum legen-
dis libris (quo facilius intelligatur) rubri-
cis titulisq; interstinctus. feliciter finit**

**Sequitur Ariochus Platonis de con-
temnenda morte.**

Infracto ut possis anima contemnere mortem
Ad nomen cuius uulgus inane tremit:
Diuini Socratis uerba hec lege quis morientem
Ariochum monuit: ilico tutus eris.